

Warszawa, dnia 26 listopada 2010 r.

DDS/6111/11.10/PR

SEKRETARIAT SZEFA KANCELARII SEJMU
WPŁYBEŁO

dnia 02.12.2010 200

(podpis)

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

panowie panie druzi pan,

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 listopada 2010 r., nr GMS – WP – 183 – 197/10, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej przesyłają, w załączeniu, swoje stanowisko do rządowego projektu ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych w latach 2010 – 2013.

z wyprawami kancelarii

Prezydent
Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzej Malinowski
Andrzej Malinowski

Stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej do projektu ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych w latach 2011 – 2013

Projekt ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych w latach 2011 – 2013 ma na celu:

1. Ograniczenie zatrudnienia w części jednostek wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej
2. Stworzenie warunków do zwiększania efektywności wykonywania zadań przez zmiany w strukturze zatrudnienia.
3. Stworzenie możliwości obniżenia kosztów funkcjonowania administracji publicznej.

Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej negatywnie oceniają przedstawiony projekt. Zgadza się, że w administracji publicznej konieczne jest przeprowadzenie racjonalizacji zatrudnienia. W naszej ocenie przyrost etatów w urzędach w ostatnich latach jest nieproporcjonalnie wysoki w stosunku do zakresu zadań spoczywających na administracji. Tym bardziej, że jakość jej pracy pozostawia wiele do życzenia – niekompetentna obsługa interesantów, przedłużające się postępowania administracyjne, nieuzasadniona podejrzliwość w stosunku do przedsiębiorców. Biznesowi zależy na tym, aby administracja publiczna zatrudniała wysokiej klasy specjalistów (przedsiębiorcy zmuszeni są w toku swojej działalności do częstego odwiedzania urzędów), dzięki czemu pojawi się szansa na poprawę jakości jej pracy. Pierwszym krokiem do spełnienia tego postulatu powinna być właśnie racjonalizacja zatrudnienia. Nie może ona jednak mieć formy zaproponowanej w opiniowanym projekcie.

Istotą zmian ma być zmniejszenie zatrudnienia w jednostkach wymienionych w art. 2 projektu o co najmniej 10% liczby etatów pracowników zatrudnionych w ramach stosunku pracy, w odniesieniu do liczby etatów tych pracowników, obliczonej jako średnia liczba etatów na koniec czerwca 2010 r. i etatów na dzień wejścia w życie ustawy. Projektodawca nie tworzy żadnych przesłanek, co do wyboru pracowników, z którymi stosunek pracy ma zostać rozwiązany. Całą odpowiedzialność w tym zakresie przerzuca na kierowników jednostek objętych racjonalizacją, którzy będą

zobowiązani do opracowania kryteriów wyboru pracowników, które mają mieć zastosowanie do zmniejszenia zatrudnienia w ramach racjonalizacji zatrudnienia w danej jednostce. Będziemy mieli więc do czynienia z cięciem etatów bez jednolitej koncepcji, w oparciu o różne przesłanki. W naszej ocenie powinny być one oparte na efektywności pracy poszczególnych osób. Jej zmierzeniem powinny uprzednio zająć się wyspecjalizowane firmy audytorskie. Jednocześnie postulujemy wprowadzenie, niezależnie od projektowanej ustawy, system oceny efektywności i wydajności pracy urzędników. Powinien być on podstawą do ustalania wysokości wynagrodzeń i rozwiązywania stosunku pracy z urzędnikami. Powinniśmy odchodzić od systemu w którym wysokość pensji jest uzależniona, oprócz stopnia zaszeregowania, przede wszystkim od stażu pracy.

Negatywnie oceniamy projektowane pozbawienie ochrony, w procesie racjonalizacji zatrudnienia, urzędników mianowanych. Zdobycie tego statutu wiąże się z koniecznością wykazania się dużą wiedzą oraz umiejętnościami. W związku z tym, właśnie urzędnicy mianowani powinni być trzonem administracji publicznej jako osoby dobrze przygotowane do pracy. Pozbawienie, w toku racjonalizacji, zatrudnienia urzędników mianowanych będzie czynnikiem demotywującym dla osób o dużym potencjale do wiązania swoich planów zawodowych z administracją publiczną.

Nie widzimy uzasadnienia dla wyłączenia z obligatoryjności procesu racjonalizacji zatrudnienia podmiotów o których mowa w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (m. in. Kancelarie: Sejmu, Senatu, Prezydenta RP). Projektodawca uzasadnia takie rozwiązanie „szczególną pozycją” tych podmiotów. W naszej ocenie, zmniejszenie zatrudnienia w omawianych jednostkach w żaden sposób nie naruszy ich niezależności, czego obawia się projektodawca. Warto wskazać w tym miejscu, że ich koszty administracyjne są każdego roku wyższe. Projekt ma na celu pozyskanie oszczędności dla budżetu państwa. Nie widzimy uzasadnienia, aby nie szukać ich również w obszarze zatrudnienia w podmiotach o których mowa w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Sama idea racjonalizacji jest słuszna. Dlatego popieramy wprowadzenie sankcji za niewykonanie obowiązków związanych z racjonalizacją.

W naszej ocenie aktualna treść projektu stwarza szansę na osiągnięcie jedynie pierwszego i trzeciego celu projektu. Nie tworzy jednak warunków do zwiększania efektywności wykonywania zadań przez administrację – zmniejszenie zatrudnienia

może opierać się na kryteriach oderwanych całkowicie od jakości pracy, co wypaczy ideę projektu i będzie mieć negatywny wpływ na jakość pracy urzędów.